10/06/2020

«Οικογένεια και ήθος»: Μια ημερίδα για τις Πρεσβυτέρες και τις Μητέρες Κληρικών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο πλαίσιο των ΚΣΤ΄ Παυλείων διοργανώθηκε φέτος η καθιερωμένη ημερίδα για πρεσβυτέρες και μητέρες κληρικών και μοναχών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας με θέμα: «Οικογένεια και ήθος».

Προηγήθηκε Αρχιερατική Θ. Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος στη συνέχεια άνοιξε και την ημερίδα με την εισήγησή του και τόνισε πως το ήθος της αγάπης και της θυσίας που έδειξαν οι Μυροφόρες αλλά και οι συνεργάτιδες του Αποστόλου των Εθνών Παύλου πρέπει να διαποτίζει και τις πρεσβυτέρες και μητέρες των κληρικών.

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Πρώτη εισηγήτρια ήταν η πολύτεκνη πρεσβυτέρα και θεολόγος κ. Κλεοπάτρα

Παπαθεοδώρου ανέπτυξε το Θέμα: «Το Αγιοπνευματικό ήθος στη ζωή της πρεσβυτέρας» και ανέφερε με ωραία παραδείγματα τον αγώνα κάθε πρεσβυτέρας για να αποκτήσει με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος αυτό το ήθος. Την ημερίδα έκλεισε με την εισήγηση της οικονομολόγου – συγγραφέως κ. Σταματίας Πάπιστα - Καραγεωργίου με θέμα: «Πίστις-Ελπίς-Αγάπη στη ζωή της πρεσβυτέρας», και αναφέρθηκε στον Ύμνο της Αγάπης του Απ. Παύλου. Στο τέλος της ημερίδας ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, επέδωσε αναμνηστικά δώρα και ευχαρίστησε τον πρωτοπρεσβύτερο π. Λάζαρο Μουρατίδη για την γενναιόδωρη φιλοξενία της ημερίδας στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Διαβατού. Τον συντονισμό όλης της εκδήλωσης είχε ο πρωτοπρεσβύτερος Νεκτάριος Σαββίδης.

Στην ομιλία του κατά τη θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε: «Καί γάρ ἀέναοι ἔρρευσαν ποτα-μοί ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ, δογ-μά-των εὐσεβῶν, καθώς προεῖ-πε ὁ Χριστός», ἔψαλε σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας πρός τιμήν τοῦ ἑορταζομένου μεγάλου Πατρός καί Θεολόγου της, τοῦ ἁγίου Κυ-ρίλλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρεί-ας. Καί τιμοῦμε τόν ἅγιο Κύριλλο ἰδιαιτέρως, διότι ὑπερασπίσθηκε τή θεανθρώπινη φύση τοῦ Χρι-στοῦ ἀπό τίς κακοδοξίες τοῦ αἱρε-τικοῦ Νεστορίου καί ἀγωνίσθηκε ὥστε ἡ Παναγία Παρθένος νά μήν ὀνομάζεται Χριστοτόκος ἀλλά Θεο-τόκος, διότι δέν ἐγέννησε ἕναν ἄνθρωπο ἀλλά τόν ἐνανθρωπή-σαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριά-δος.

Ἡ διδασκαλία αὐτή τοῦ ἁγίου Κυρίλλου καί τά συγγράμματα του στά ὁποῖα διετύπωσε τά δόγματα τῆς εὐσεβοῦς πίστεως τῆς Ὀρθο-δόξου Ἐκκλησίας δέν ἦταν δη-μι-ούρ-γημα δικό του, δέν ἦταν προϊ-όν τῆς σοφίας καί τῶν γνώσεών του, ἀλλά ἦταν καρπός τοῦ φω-τισμοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ὁποίου τήν ἐπιφοίτηση στούς ἁγί-ους μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου καί σέ ὅλο τόν κόσμο ἑορ-τάσαμε τήν περασμένη Κυριακή, τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς. Καί ἀκούσαμε τόν ἴδιο τόν Χριστό στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς νά δια-βεβαιώνει τούς ἀκρο-ατές του ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθώς εἶπεν ἡ Γραφή, ποτα--μοί ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύ-σου-σιν ὕδατος ζῶντος». Μέ τήν ἔκ-φραση αὐτή, ἐξηγεῖ ὁ ἱερός εὐαγ-γε-λιστής Ἰωάννης, ὁ Χριστός ἐν-νοεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιο, τό ὁποῖο θά λάμβαναν ὅσοι θά πίστευαν στόν Χριστό.

Στή χάρη, λοιπόν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀναφέρεται καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος ψάλ-λοντας γιά τόν ἅγιο Κύριλλο: «καί γάρ ἀέναοι ἔρρευσαν ποταμοί ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ, δογμάτων εὐσεβῶν, καθώς προεῖπε ὁ Χριστός».

Διότι, ἐάν κανείς δέν μπορεῖ νά πεῖ «Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μή ἐν πνεύ-ματι ἁγίῳ», ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρώτη πρός Κορινθίους ἐπιστολή του, πολ-λῷ μᾶλλον δέν μπορεῖ νά ἐν-νοήσει καί νά ἑρμηνεύσει τά μυ-στήρια καί τήν ἀλήθεια

τοῦ Θεοῦ, χωρίς τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος.

Γι᾽ αὐτό τόν λόγο καί ὁ Χριστός ὑπο-σχέθηκε στούς μαθητές του ὅτι μετά τήν Ἀνάληψή του θά στείλει τό Ἅγιο Πνεῦμα γιά νά τούς ἀπο-καλύψει «πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» καί νά τούς φωτίσει νά κατανοή-σουν ὅσα ἀπό ἀνθρώπινη ἀδυ-να-μία δέν εἶχαν μπορέσει μέχρι τότε νά κατανοήσουν.

Γι᾽ αὐτό καί ὅσοι ἐπιχείρησαν καί ἐπιχειροῦν εἴτε νά ἑρμηνεύσουν εἴτε νά διδάξουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, βασιζόμενοι στίς δικές τους δυνά-μεις καί στίς δικές τους γνώσεις, αὐτοί τίς περισσότερες φορές πλα-νήθηκαν καί παραπλάνησαν καί τούς ἀκροατές τους καί δημι-ούρ-γησαν διαιρέσεις καί σχίσματα στήν Ἐκκλησία.

Ἀντίθετα ὅσοι ἔχουν τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί στηρίζονται σέ αὐτόν γιά νά διδάξουν καί νά κηρύξουν, αὐτοί ἀκόμη καί ἄν εἶναι ἀγράμματοι, ὅπως ἦταν οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυ-ρίου, πού ἦταν ψαράδες, ἤ ὅπως ἦταν κάποιοι σύγχρονοι ἅγιοι, ὁ ἅγιος Παΐσιος ἤ ὁ ἅγιος Πορφύριος, ἤ ὅπως ἦταν κάποιοι ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, αὐτοί ὀρθοτομοῦν τόν λό-γο τῆς ἀληθείας καί ἐκφράζουν τίς ἀλή-θειες τῆς πίστεως, «καθώς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀπο-φθέγ--γε-σθαι».

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν ἅγιο Κύ-ριλλο, τόν ὁποῖο ἑορτάζουμε σή-με--ρα. Αὐτό συνέβη καί μέ τούς Πα-τέρες καί τούς ἁγίους τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας. Ἀγωνίσθηκαν νά κάνουν στή ζωή τους πράξη τοῦ Εὐαγ-γέλιο τοῦ Χρι-στοῦ, καί ἔτσι ἔγιναν δεκτικοί τῆς χάριτος τοῦ Πανα-γίου Πνεύ-ματος, ὥστε μπόρεσαν νά ἑρμη-νεύ-σουν τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας καί νά τόν διδάξουν στούς ἀνθρώ-πους, νά τόν διδά-ξουν σέ ὅλους ἐμᾶς.

Ἔζησαν οἱ ἅγιοι πρῶτα τό Εὐ-αγ-γέλιο καί μετά τό δίδαξαν, διότι μόνο «ὁ ποιήσας καί διδά-ξας», κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «μέγας κληθήσεται». Καί αὐτό διότι τό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι οὔτε θεω-ρία οὔτε φιλοσοφία. Εἶναι ζωή, εἶναι πράξη, εἶναι ἦθος, εἶναι βίω-μα. Εἶναι τό ἦθος καί τό βίωμα τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τό ὁποῖο δημιουργεῖται μέ τόν πνευ-ματικό ἀγώνα πού κάνει ὁ κάθε πιστός καί μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Γιατί τί ἄλλο σημαί-νει «ἐν Χριστῷ ζωή» παρά νά ζεῖς, ὅπως ζοῦσε ὁ Χριστός, νά ζεῖς σάν νά εἶσαι μέσα στήν πα-ρου-σία τοῦ Χριστοῦ, νά ζεῖς σάν νά ἔχεις μέσα σου τόν Χριστό, νά ζεῖς ὅπως ζοῦ-σε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος διεκήρυσσε «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Αὐτή τή ζωή ἄς προσπαθοῦμε νά ζοῦμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, οὕτως ὥστε νά ἐπι-τύχουμε τόν στόχο τῆς ζωῆς μας καί νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς μα-καριότητος τῆς αἰωνίου βασι-λείας τοῦ Θεοῦ.